

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 115/2010

z dne 9. februarja 2010

o določitvi pogojev za uporabo aktiviranega aluminijevega oksida pri odstranjevanju fluorida iz naravnih mineralnih vod in izvirskih vod

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

živali, Evropski parlament in Svet pa mu nista nasprotovala –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

ob upoštevanju Direktive 2009/54/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o izkoriščanju in trženju naravnih mineralnih vod ⁽¹⁾ in zlasti člena 4(1)(c) in člena 12(d) Direktive,

Člen 1

ob upoštevanju mnenja Evropske agencije za varnost hrane,

1. Obdelava naravnih mineralnih vod in izvirskih vod z aktiviranim aluminijevim oksidom za odstranjevanje fluorida, v nadaljnjem besedilu „postopek odstranjevanja fluorida“, se odobri.

ob upoštevanju naslednjega:

Naravne mineralne vode in izvirske vode so v nadaljnjem besedilu skupaj poimenovane kot „vode“.

(1) Direktiva Komisije 2003/40/ES z dne 16. maja 2003 o uvedbi seznama, mejnih koncentracijskih vrednosti in zahtev v zvezi z označevanjem sestavin naravnih mineralnih vod ter pogojev za uporabo zraka, obogatenega z ozonom, za obdelavo naravnih mineralnih vod in izvirskih vod ⁽²⁾ določa najvišje mejne vrednosti fluorida v naravnih mineralnih vodah. Pri izvirskih vodah to mejo določa Direktiva Sveta 98/83/ES z dne 3. novembra 1998 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi ⁽³⁾.

2. Postopek odstranjevanja fluorida se izvaja v skladu s tehničnimi zahtevami iz Priloge.

Člen 2

(2) Da bi obdelovalci lahko izpolnjevali zahteve navedenih direktiv, je treba odobriti postopek za odstranjevanje fluorida iz naravnih mineralnih vod in izvirskih vod z uporabo aktiviranega aluminijevega oksida (v nadaljnjem besedilu „postopek odstranjevanja fluorida“).

Ostanki, ki se sprostijo v vodo zaradi postopka odstranjevanja fluorida, so v skladu z najboljšimi praksami čim manjši, kolikor je tehnično izvedljivo, in ne pomenijo tveganja za javno zdravje. V ta namen mora obdelovalec uporabljati in spremljati ključne faze postopka, določene v Prilogi.

Člen 3

(3) Postopek odstranjevanja fluorida ne sme vplivati na nastajanje ostankov snovi v obdelani vodi, ki bi lahko pomenile tveganje za javno zdravje.

1. Uporaba postopka odstranjevanja fluorida se priglasijo pristojnim organom najmanj tri mesece vnaprej.

(4) Postopek odstranjevanja fluorida je treba priglasiti pristojnim organom, da se jim omogoči nadzor, potreben za zagotavljanje pravilne uporabe postopka.

2. Skupaj s prigrasitvijo obdelovalec pristojnim organom sporoči ustrezne informacije, dokumentacijo in rezultate analiz postopka, iz katerih je razvidno, da je skladen z zahtevami iz Priloge.

Člen 4

(5) Uporaba postopka odstranjevanja fluorida mora biti navedena na oznaki obdelane vode.

Oznaka na vodi, obdelani s postopkom odstranjevanja fluorida, na oznaki v bližini analize sestavin vsebuje navedbo „voda, obdelana z odobreno tehniko adsorpcije“.

(6) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za prehranjevalno verigo in zdravje

Člen 5

⁽¹⁾ UL L 164, 26.6.2009, str. 45.

⁽²⁾ UL L 126, 22.5.2003, str. 34.

⁽³⁾ UL L 330, 5.12.1998, str. 32.

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Proizvodi, dani v promet do 10. avgusta 2010, ki niso skladni s členom 4, se lahko še naprej dajejo v promet do 10. avgusta 2011.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 9. februarja 2010

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA

Tehnične zahteve za uporabo aktiviranega aluminijevega oksida pri odstranjevanju fluorida iz naravnih mineralnih vod in izvirskih vod

Ustrezno se izvajajo in spremljajo naslednje ključne faze postopka:

1. Preden se aktivirani aluminijev oksid uporabi za obdelavo vode, se izvede postopek inicializacije, ki zajema uporabo kisljih ali alkalnih kemikalij, da se odstranijo vsi ostanki, ter ponovno spiranje, da se odstranijo drobnih delci.
2. Regeneracijski postopek se izvaja v časovnih presledkih enega tedna do štirih tednov, odvisno od kakovosti in pretoka vode. Zajema uporabo ustreznih kemikalij za odstranitev adsorbiranih ionov, da se ponovno vzpostavi adsorpcijska zmogljivost aktiviranega aluminijevega oksida in odstranijo morebitni nastali biofilmi. Ta postopek zajema tri stopnje:
 - obdelava z natrijevim hidroksidom, da se odstranijo fluoridni ioni in se nadomestijo s hidroksidnimi ioni,
 - obdelava s kislino za odstranitev ostankov natrijevega hidroksida in aktiviranje medija,
 - spiranje s pitno ali demineralizirano vodo in kondicioniranje z vodo kot zadnji korak za zagotovitev, da filter ne vpliva na skupno vsebnost mineralov v obdelani vodi.
3. Kemikalije in reagenti, uporabljeni pri postopkih inicializacije in regeneracije, ustrezajo ustreznim evropskim standardom ⁽¹⁾ ali veljavnim nacionalnim standardom glede čistosti kemijskih reagentov, ki se uporabljajo za obdelavo vode, namenjene za prehrano ljudi.
4. Aktivirani aluminijev oksid ustreza evropskemu standardu za izluževalne preskuse (EN 12902) ⁽²⁾, kar zagotavlja, da se v vodo ne spuščajo ostanki, ki povzročijo koncentracije nad mejnimi vrednostmi iz Direktive 2003/40/ES, ali, če jih navedena direktiva ne vsebuje, omejitvam iz Direktive 98/83/ES ali iz veljavne nacionalne zakonodaje. Skupno število aluminijevih ionov v obdelani vodi, ki nastanejo zaradi sprostitve aluminija, glavne sestavine aktiviranega aluminijevega oksida, ne presega 200 mikrogramov/l, kot je določeno v Direktivi 98/83/ES. To število se redno preverja v skladu z Direktivo Sveta.
5. Pri izvajanju faz postopka je treba upoštevati dobro proizvodno prakso in načela HACCP iz Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 852/2004 ⁽³⁾ o higieni živil.
6. Obdelovalec vzpostavi program spremljanja za zagotovitev pravilne uporabe faz postopka, zlasti glede ohranjanja bistvenih lastnosti vode in njene vsebnosti fluorida.

⁽¹⁾ Evropske standarde je razvil Evropski odbor za standardizacijo (CEN).

⁽²⁾ Evropski standard EN 12902 (2004): Izdelki za obdelavo vode, namenjene za prehrano ljudi. Neorganski pomožni materiali in filtri.

⁽³⁾ UL L 139, 30.4.2004, str. 1.